Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

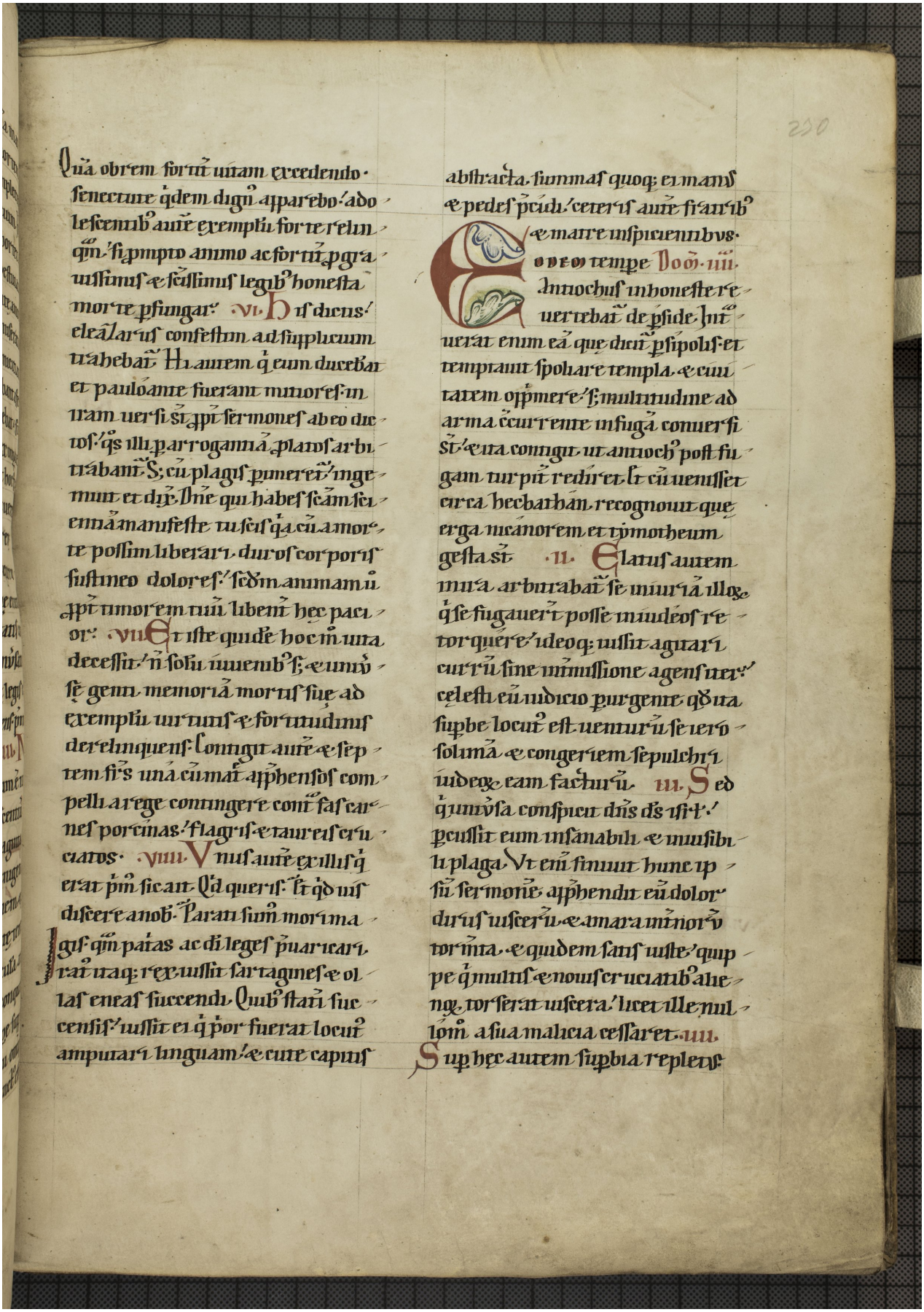

230

Quã obrem fortũ uitam excedendo
senectute q̃dem dignũ apparebo: ado
lescentib̃ autẽ exemplũ fortẖ relin
qm̃: fiãpmpto animo ac fortũ pgra
uissimus ẖ fellissimus legib̃ honesta
morte pfungar: VI. Hi dicens:
eleãlarius confestim ad supplicium
trahebat̃. Hi autem q̃ eum ducebat
et paulo ante fuerant minores: in
tram uersi st̃ ppt̃ sermones ab eo die
tos: q̃s illi parrogantiã plausos arbi
trabant̃. S; cũ plagis puerett̃: inge
mit et dix̃: Dne qui habes scãm scã
entiã manifeste tu scis q̃ cũ amore
te possim liberari. duros corporis
sustineo dolores: secũdm animam ũ
ppt̃ timorem tuũ libent̃ hec paci
or: VII. Et iste quidẽ hoc m̃ uita
decessit: ñ solũ iuuenib̃ s; ẖ omib̃
sẽ gentibus memoriã mortis suẽ ad
exemplũ uirtutis ẖ fortitudinis
derelinquens. Contigit autẽ ẖ sep
tem fil̃s una cũ mat̃ apprehensos com
pelli a rege contingere contẖ fas car
nes porcinas: flagris ẖ taureis cru
ciatos. VIII. Vnus autẽ ex illis q̃
erat p̃m̃ sic ait. Q̃d quaris: Et q̃d uis
discere a nob̃: Paratus sum̃ mori ma
gis: q̃m patras ac di leges p̃uaricari.
Irat̃ uiaq; rex iussit sartagines ẖ ol
las eneas succendi. Quib̃ stati succe
censis: iussit ei q̃ por fuerat locũ
amputari linguam: ẖ cute capitis
abstracta. summas quoq; eius manus
ẖ pedes p̃cidi: ceteris autẽ fratrib̃
ẖ matre inspicentibus.
Eodem tempore Dom̃. IIII.
Antiochus inhoneste re
uertebat̃ de p̃side. Inti
uerat enim eã que dicit̃ p̃sipolis et
templum spoliare templa. ẖ cum
tantam oppmere: s; multitudine ad
arma c̃currente in fugã conuersus
st̃: ẖ ita contigit ut antioch̃ post fu
gam turpit̃ redire. Et cũ uenisset
circa hecbathan recognouit que
erga iudam̃orem et timotheum
gesta st̃. II. Elatus autem
mira arbitrabat̃ se iniuriã illo
q̃ se fugauerit posse iniudeos re
torquere: ideoq; iussit agitari
currũ sine intmissione agens uer:
celesti eũ iudicio purgente q̃d ita
superbe locut̃ est uentur̃ũ se iero
solimã ẖ congeriem sepulchri
iudeorũ eam facturũ. III. Sed
q̃ omnia conspicit dns ds israel:
percussit eum insanabili ẖ invisibi
li plaga. Vt enim finuit hunc ip
sum sermone apprehendit eũ dolor
durus uisceribus ẖ amara minori
tortura. ẖ quidem satis iuste: quip
pe q̃ multis ẖ nouis cruciatib̃ alie
nigenas torserat uiscera: licet ille nul
lom̃ a sua malicia cessaret. IIII.
Sup hec autem superbia repletus